אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ו
ויגידו לו את כל הקרות אתם לאמר: הדבר האיש אדני
הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ:
ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: שנים
עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד אינו והקטן
היום את אבינו בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש
אדני הארץ בזאת ארע כי כנים אתם אחיכם האחד
הניחו אתי ואת רעב בתיכם קחו ולכו: והבאו את
אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי
כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו:
ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו במ
פשקו וירא את צררת כספיהם המה ואביהם
וירא: ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם
יוסף אינו ושמעון אינו ואת בנימן תקחו עליהי
כלנה: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני
תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני
אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו
מת והוא לבדו נשאר וקרהו אסון בדרך אשר
תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה: והרעב
כבד בארץ: ויהי כאשר כלו לאכל את השבר
אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם
שובו שברו לנו מעט אכל: ויאמר אליו יהודה
לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו
פני בלתי אחיכם אתכם: אם ישך משלח את אח
אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ואם אינך

ויעקב אבי הון לית עת רפנש וחוי
ליה ית כל דעבדו אתהון למימר
לליל גברא רפונה דארעא עמנ
קשין ויהב יתנא כמארלי ארעא
ואמרנא ליה פרוני אנחנא לא
הוינא אלילין הרי עשר אנחנא
אחין בני אבונא חד ליתיה יומ
ושתירא ריבא דין עם אבונא
בארעא דכנען: ואמר לנא גב
גברא רבונה דארעא בר
ארי בדנה אתון אחוכון חד שבקו
לותי ית עבדיכון חד פיר בבתיכון
סגי ראולה ואתו ית אחוכון
ושתירא לותי ואתרע ארי לא
אלילין אתפנון ארי כדנה אתיון ית
אחוכון אתן לכון ית ארעא
תעבדון מה סחורתא: ורחוה אנון
מריקין סקיהון והא גבר צרר
כספיה בסקיה וחזון ית צררי דה
כספיהון אנון ואבוהון ודחילו:
ואמר להון יעקב אבוהון ית
אתכלתון יוסף ליתיה ושמעון
ליתיה ובנימן תדברון
עלי הויתה כלהין: ואמר ראובן
לאבוהי למימר ית תרין בני תמית
אם לא אתי תיתיה לך הבתותה על
ידי ואנא אתיביניה לך: ואמר
לאבוהי פרי עמכון ארי אחוהי
מית והוא בלחודוהי אשתאר
ויעיל ענוה מיתתא בארחא דה
תהכון בה ותחתון ית סיבתי בדונא
לשאולא: וכפנא תקיף בארעא
והוה כד פרקו לבר ית עבדא
די אתיתו מן מצרים ואמר להון
אבוהון תובו ובעון לנא זבר
יבורא: ואמר ליה יהודה למימר
אסהדא אסהיד בנא גברא
לא תחזון אפי אלהין בר אחוכון
עמכון: אם איתך משלח ית
אחונא נחת ונדפר
לך עבדיא: ואם ליתך משלח

ית אחונא לא נחת ארי גברא אמר לנא לא תחזון אפי אלהין בר אחוכון עמכון:

ואת האדון הבחרו
תבוכון וכלנשו
בהוזה וסוחרים
עלים שבובים
ומחזרים ומדר
המצמינים: אות
שכלתם. מלמד
שחשדן שמע
הרגהו ומטרודין
כיוסף. שור כסף.
קטר כסף שלתם
כל מי שבשן ומכיר
קרוי שטן: לא ירד
בני עמכם. לא קבל
דברי שלראובן
אוג בטרשוטקהוא
זה שאמר להמיתות
בנין ופשוטו הפוכא
בני: כמשכבי
לא כל יהודה אוג
להם הוחמן לזקן
עד שתבלה פרנסין
הבית: כמשור כל
כי שי עיאון המתנה
כד ספיקון עוער
הוא כמשרי לוהמלא
לשתות מחוגים כד
ספיקון כשתא כדי
היפנקס הומבי טרמיתה
אבל יה כמשרי לו אבל
כמשר תה המיכל הוא
ומתוגים כד שי עיאן:
חבר הער לשון התראה
שסתם התראה מוהה
בו בפני עדים וכן כ
הער המבוקש: לא הער
בפנים: לא תראון פני בלתי
אחיכם אתגב ואונקל
שהקדם אילין
דראחוכון עמהון ישב
ביאור הדבר על אופנו
ולא רדקדק לשנבה
אחר לשון האקיאו

ויאמר ראובן לאביו לאמר: בסוסה ומיעמ והיאחר

ויאמר יהודה לאביו לאמר: בסוסה ומיעמ ית אחוכם

ויאמר אליהם אביהם לאמר: ויאמר

ישראל לבניו לאמר: ישראל עמהון ויש כמן עמהון ובס לא עמהון

ישראל לבניו לאמר: ויש בנין